

Viata Creștină

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul IV, Nr. 24 (133)

Vizitați site-ul nostru: poienita.iasi.mmb.ro

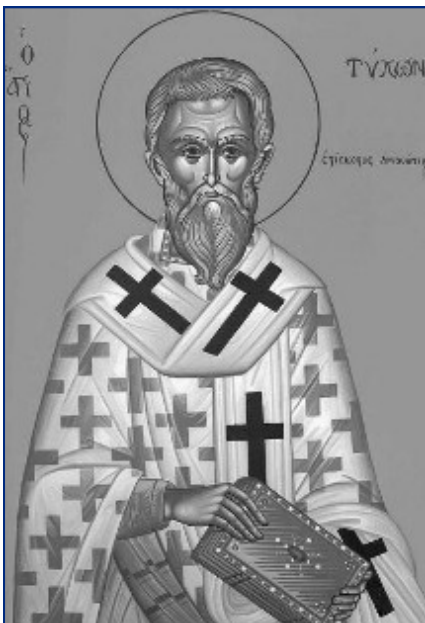
16 Iunie 2013

Evangelhia și Apostolul

În **Duminica a 7-a după Paști (a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic)** se citește **Evangelhia** de la **Ioan 17, 1-13 (Rugăciunea lui Iisus)**, iar **Apostolul** din **Faptele Apostolilor 20, 16-18, 28-36**

Sinaxar

Astăzi pomenim pe **Sfântul Ierarh Tihon**, episcopul Amatundei; **Sfântul Sfințit Mucenic Marcu**, episcopul Apoloniadei.

Sfântul Tihon, episcopul Amatundei

Sfântul Tihon a fost sfințit episcopul Amatundei (Cipru). Tatăl lui Tihon a fost brutar. Din viața sa aflăm că fiind pus de tatăl său să vândă pâine, el o dăruia săracilor fără plată. Când a fost întrebat de tatăl său de ce împarte săracilor pâine fără bani, el i-a răspuns că împrumută pe Dumnezeu atunci când dăruiește săracilor pâine. În urma rugăciunilor sale, tatăl său a găsit hambarele atât de pline de grâu, încât nu mai putea deschide ușa acestora. Sfântul Tihon a convertit mulți păgâni la credință în Hristos, dărâmand multe temple și ridicând biserici pe locul lor.

„Nu putem tăcea și rămâne indiferenți față de perspectiva unei mari decăderi”

Apel al Sinodului mitropolitan al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei pentru consolidarea statutului tradițional al familiei și al căsătoriei

Noi, membrii Sinodului mitropolitan al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, în cadrul ședinței de lucru din data de 12 iunie 2013, care a avut loc la Mănăstirea Neamț, lavra istorică a isihasmului românesc, am luat act cu bucurie față de demersul Patriarhiei Române, care a înaintat o serie de propuneri către comisia de revizuire a Constituției, între care și cea privind definirea familiei ca întemeindu-se pe căsătoria liber consimțită „între un bărbat și o femeie”. În acest context, ne declarăm îngrijorați de respingerea, de către această comisie, a unei astfel de clarificări, absolut necesare în contextul lumii de azi, cu atât mai mult cu cât, anterior, aceiași membri votaseră pentru o astfel de definiție.

Acceptând actuala formulă din Constituție, aceasta ar putea deschide perspectiva legiferării „căsătoriilor” între persoanele de același sex. Noțiunea de „soți” care apare acum în definirea constituțională a căsătoriei, lasă deschisă, din păcate, această posibilitate.

În slujirea noastră de păstori ai poporului lui Dumnezeu din Moldova, nu putem tăcea și rămâne indiferenți față de perspectiva unei mari decăderi, aceea de a strica rostul ființial al omului de a se uni, bărbat și femeie, în sfânta taină a căsătoriei. Totodată, îndemnăm la veghe, în duh de rugăciune și de mărturisire, față de un proces mereu crescând de păgânizare a societății, având ca reper valori zis a fi moderne, superioare.

Ierarhii Mitropoliei Moldovei și

Bucovinei, în numele milioanele de credincioși, clerici și monahi, cuprinși în eparhiile pe care le slujesc, cheamă pe cei responsabili de alcătuirea textului Constituției să nu se îndepărteze de o viziune asupra căsătoriei pe care o are majoritatea covârșitoare a celor care i-au votat și pe care-i reprezintă în forul legiuitor al țării. O schimbare de poziție asupra acestui subiect, reflectată în Constituție sau într-o lege ulterioară, ar plasa senatorii și deputații în contradicție evidentă față de convingerea celor pe care-i reprezintă în Parlament. S-ar încălca, astfel, o regulă elementară a democrației, care presupune să se exercite puterea în numele și în conformitate cu voința poporului care i-a ales.

Considerăm că schimbarea viziunii asupra instituției familiei va conduce, prin ultimele sale consecințe, la desfigurarea acestei națiuni, prin relativizare morală și prin încurajarea promiscuității sexuale, cu efecte extrem de nocive mai ales asupra copiilor sau tinerilor.

Suprimarea statutului actual al familiei și al căsătoriei ne-ar face, astfel, vinovați, în fața lui Dumnezeu și a neamului românesc, de o greșală fără precedent și ne-ar plasa pe o direcție ce afectează demnitatea umană și nu are nimic moral și sfânt.

IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei
IPS Pimen, Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților
PS Corneliu, Episcop al Hușilor
PS Calinic Botoșăneanul, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Iașilor
PS Ioachim Băcăuanul, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului

Despre obiceiul atingerii de veșmintele preoților

Când omul atinge veșmintele sfințite în încercarea de a dobândi ajutor dumnezeiesc din afară, fără participarea lui, fără rugăciune sau evlavie, fără să se implice cu toată ființa, adică inclusiv cu sufletul și cu mintea, nu se recomandă o asemenea practică, căci veșmintele nu au putere intrinsecă, ci fiind simboluri, Hristos, Desăvârșitul Taumatarg, dă binecuvântarea, mila și bucuria.

În unele biserici sau la procesiuni, mulți credincioși, din pioșenie, obișnuiesc să se atingă de veșmintele preoților slujitori, de Sfânta Evanghelie ori de alte obiecte liturgice, având bune nădejdi în primirea milei Dumnezeuului Celui Preaînalt. Am observat situații delicate, când o bătrână l-a oprit pe preot din cădî: *însfăcându-i epitrahilul, s-a șters cu el pe față, confundându-l probabil cu un ștergar. Ba uneori, la taina Sfântului Maslu, epitrahilul sau felonul preotului sunt atât de solicitate încât cu greu ajung să scape din mâinile insistente ale credincioșilor. Sigur, există explicații plauzibile ale situațiilor cu pricina: evlavia, dorința oamenilor de a se simți mai aproape de cele sfințite. Da, așa-i, căci veșmintele preoțești amintesc de cele ale Mântuitorului Hristos de care se atingeau suferinzi, vindicându-se. Dar de la atingere până la a le mototoli sau a-ți șterge transpirația este o distanță mare.*

Să nu uităm că Sfânta Liturghie reproduce și actualizează întreaga viață a Mântuitorului, de la Naștere până la Înălțarea Sa la cer. Trebuie să luăm parte cu grijă și cu multă cuviință la Dumnezeiasca Liturghie, fără să exagerăm cu astfel de obiceiuri, ca să nu tulburăm desfășurarea slujbei ori chiar să șifonăm veșmintele sfințite. Acestea au o semnificație liturgică bine definită, încât, zic eu, conștientându-le mai bine, vom aborda o atitudine corectă față de ele, iar în timpul prezenței la Sfânta Liturghie – mijlocul dumnezeiesc prin care ni se împropățează de fiecare dată lucrarea mântuitoare a lui Iisus – vom acorda toată atenția cuvenită participării la sfânta slujbă. Așadar, caracterul sacru al veșmintelor sfințitelor slujitori îl subliniază însuși ritualul îmbrăcării cu ele: la luarea fiecăruia, se rostește o anumită rugăciune, aflată în concordanță cu simbolismul veșmân-

tului respectiv.

Veșmintele liturgice capătă semnificație nu prin ele însele, ci prin ceea ce reprezintă în cultul divin ortodox. Ele îndeplinesc o funcție dublă: una de memorial al Tainei lui Hristos, iar a doua de responsabilizare a pregătirii pentru slujire. În primul caz, veșmintele fiecărei trepte a preoției sacramentale trimite la taina lui Hristos, întrucât diaconia, preoția și episcopatul reprezintă o anumită latură a slujirii Mântuitorului. În al doilea înțeles, veșmintele, prin simbolismul lor, ne arată responsabilitatea și pregătirea pe care trebuie s-o aibă slujitorul, în funcție de treapta lui sacramentală. Ne vom opri doar la veșmintele preotului, specificând că unele elemente sunt comune cu a diaconului (stihar și mânecute) sau chiar a episcopului (epitrahil și brâu).

Așadar, **stiharul**, cămașa albă, lungă până-n pământ închipuie dumnezeiasca strălucire pe care preotul o slujește prin Evanghelie și îmbrăcăminte cea mai curată a slavei lui Dumnezeu. Albul mai semnifică sfințenia și curățenia naturii umane luată de Hristos, amintind, de asemenea, de Schimbarea la Față, când hainele Sale „s-au făcut strălucitoare și albe precum zăpada”, precum și de giulgiul cu care a fost înfășurat la înmormântare. În timpul posturilor se îmbracă și culoarea roșie sau neagră, amintind de sângele lui Hristos, de hlamida roșie purtată în timpul Patimilor. Râurile cusute pe stihar, de obicei aplicate printr-un galon – o fâșie frumos împodobită cu cruci sau alte simboluri creștine – reprezintă învățătura pe care preotul trebuie să o dea, după cuvintele Mântuitorului: „*Cel ce crede în mine, râuri de apă vie vor curge din pântecele lui* (Ioan 7,38). Stiharul cu râuri albe și roșii simbolizează sângele și apa care au curs din coasta Mântuitorului pentru viața lumii (Sfântul Simeon al Tesalonicului).

Epitrahilul sugerează fâșia cu care Hristos era dus legat de către farisei la patimă; partea sa dreaptă ne trimite cu gândul la trestia dată Domnului de către ostași în mâna dreaptă, iar partea stângă simbolizează povara crucii, purtată pe umerii Săi (Sfântul Gherman al Constantinopolului). Așezat pe după gât, epitrahilul închipuie atât jugul preoției lui Hristos, cât și puterea ha-

rului dumnezeiesc ce se pogoară asupra preotului, iar franjurile cu care se termină închipuiesc sufletele încredințate acestuia spre mântuire.

Brâu amintește datoria slujirii preotului, căci face trimitere la ștergarul cu care Mântuitorul S-a încins la Cina Cea de Taină, când a spălat picioarele ucenicilor.

Mânecutele reprezintă puterea lui Dumnezeu, întărindu-l pe omul ce lucrează cele sfinte, dar și legăturile ce au strâns mâinile Domnului când îl duceau la patima cea de bunăvoie.

Felonul sau veșmântul de deasupra simbolizează curăția, sfințenia, bucuria cu care se cuvine să se împodobească sufletește preoții săvârșitori ai Sfintei Liturghii; de asemenea, reprezintă mantia purtată de Mântuitorul în timpul sfintelor Sale Pătimiri (Sfântul Simeon al Tesalonicului).

Și **ce facem, până la urmă...** e corect sau nu să atingem veșmintele preoților? Dar preoții cum să se comporte? Să se tulbure din această pricină? Când femeia cea bolnavă de 12 ani, suferind de hemoragie, s-a atins de veșmintele Lui, Hristos, cu bunăvoință, i-a zis: „*îndrăznește fiică, credința ta te-a mântuit*”. Așadar, Domnul a văzut la ea credința, participarea interioară la actul primirii harului dumnezeiesc tămăduitor. Este foarte important să avem în vedere acest lucru și în cazul obiceiului de a atinge veșmintele sfințitelor slujitori ai Bisericii. Când omul face astfel de gesturi în încercarea de a dobândi ajutor dumnezeiesc din afară, fără participarea lui, fără rugăciune sau evlavie, fără să se implice cu toată ființa, adică inclusiv cu sufletul și cu mintea, nu se recomandă așa ceva, căci veșmintele nu au putere intrinsecă, ci fiind simboluri, tot Hristos, Desăvârșitul Taumatarg, dă binecuvântarea, mila și bucuria.

Prin urmare, credincioșii să nu se rezume doar la asemenea gesturi participând la Sfânta Liturghie, la procesiuni sau alte sfinte oficii ale Bisericii, pierzând din vedere importanța slujbelor religioase, dar mai ales faptul că harul dumnezeiesc coboară peste cei prezenți prin rugăciune.

arhim. Mihail Daniliuc

www.doxologia.ro

De ce să nu judecăm preoții?

Altă pricină care te împiedică de la spovedanie e că judeci preoții; ești nemulțumit de preot; iar de care-ai fi mulțumit ți-e frică. La unul nu te lasă păcatele lui, la altul nu te lasă păcatele tale. Orice duhovnic - indiferent de bogăția, sărăcia, cultura mai puțină, sau chiar și sărăcia morală - este reprezentantul lui Dumnezeu, trimisul lui Dumnezeu, și credincioșii n-au nici un motiv de a-l ocoli. Darul acesta e în atârnare de Dumnezeu nu în atârnare de omul care-l poartă.

Prin glasul slugii Sale Dumnezeu te iartă, Lui te mărturisești în fața altarului. Nu de la tine se cere calitățile preotului; de la tine se cere căința din inimă și voința de-a te îndrepta.

Sunteți nemulțumiți de preoți? Dar oare ce-ați făcut pentru preoți, ca să fiți mai mulțumiți? Cerut-ați de la Dumnezeu un copil măcar, pe care să-l închinăți slujirii lui Dumnezeu? Credeți că vina o poartă numai ei? - Ei sunt fiii voștri; cum i-ați născut, așa-i aveți, ca oameni! Ce le băgați de vină?

Vă trebuie preoți mai buni? - Nașteți-i! Nu mai stați cu gânduri ucigașe împotriva copiilor, că nu știi în calea cărui mare dar de la Dumnezeu te-ai găsit nepotrivă - și ai să dai seama - de aceea mai bine gândiți-vă și rugați-vă lui Dumnezeu, ca ai voștri copiii să-l fie slujitori între oameni!”

(Părintele Arsenie Boca, *Cuvinte vii*, Ed. Charisma, Deva, 2006, p. 58)

Publicația „Viața Creștină” este editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” Poienita
Protopopiatul Pașcani

Adresa:

sat Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Concept grafic:

Pr. Marius-Ionuț Tabarcea

Contact:

Tel: 0745 77 64 56

email: parohia.poienita@yahoo.ro

web: <http://poienita.iasi.mmb.ro>

www.facebook.com/parohiapoiienita